

आनन्दपितर् (von नन्दू im caus. mit श्री) nom. ag. *Erheiterer, Er-freuer: आनन्दपित्रो परिनेतुरासोत्* RAGH. 14, 26.

आनन्दपितव्य (wie eben) n. das Object der Wonne, der Wollust: अ-पस्यश्वानन्दपितव्यं च PRAÇNOP. 4, 8.

आनन्दराम (आ० + रा०) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 921.

आनन्दलहरि oder °री (आ० + ल०) f. die Woge der Wonne, Titel einer an die Pārvati gerichteten Hymne von ÇĀMKARĀKĀRJA, GILD. Bibl. 286. 287. 290. HÆB. Chr. 246 — 264.

आनन्दवन (आ० + व०) m. N. pr. eines Scholiasten WEBER, Lit. 162. Verz. d. B. H. No. 360.

आनन्दवर्धन (आ० + व०) 1) adj. die Wonne vermehrend R. 1, 1, 17. 2, 43, 7. — 2) m. N. pr. eines Dichters RĀGA-TAR. 5, 34.

आनन्दवल्ली (आ० + व०) f. Titel des 2ten Theils der TAITT. UP. Ind. St. 2, 207. 216.

आनन्दवेद (आ० + वे०) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 609.

आनन्दाश्रम (आ० + शाश्रम) m. N. pr. eines Scholiasten COLEBR. Misc. Ess. I, 92. Scheint identisch mit आनन्दगिरि zu sein.

आनन्दि (von नन्दू mit श्री) m. Lust, Wonne ÇABDAM. im ÇKD. — Vgl. नन्दि.

आनन्दित (wie eben) 1) adj. s. u. नन्दू mit श्री. — 2) m. N. pr. eines Mannes LALIT. 289.

आनन्दिन् (wie eben) adj. wonnig, lusterfüllt, glückselig: आनन्दिनो-रोधयो भवतु AV. 4, 15, 16. आप्सराम् 38, 4. ÇAT. BR. 14, 4, 3, 28 (= Brh. År. UP. 1, 8, 19). आनन्दिनो मोदमानः सुवोरा आनामयः सर्वमायुर्गमेष KAUç. 70, 40. KHĀND. UP. 7, 10, 1. TAITT. UP. 2, 7. MBH. 2, 609. R. 6, 11, 45.

आनभिज्ञात patron. von अनभिज्ञात Brh. År. UP. 2, 6, 2. — Vgl. d. folg. Wort.

आनभिज्ञाते patron. von अनभिज्ञान gāna शिवार्दि zu P. 4, 1, 112.

आनम (von नम् mit श्री) m. Biegung, Spannung (eines Bogens); s. डुरानम.

आनम्य part. fut. pass. von नम् mit श्री, = आनाम्य Vop. 26, 12.

आनय (von नी mit श्री) m. die Umgürtung mit der heiligen Schnur H. 814. — Vgl. उपनय.

आनयन (wie eben) n. das Herbeibringen, Herbeiführen KĀTJ. Ç. 25, 5, 22. MBH. 2, 2286. 3, 290. N. 17, 28. 24, 24. R. 1, 12, 27. 3, 39, 35. 4, 24, 20. PĀNKAT. 7, 17. AMAR. 13. KATHĀS. 4, 76. Sū. D. 10, 2. Uebertr.: स्वामिनः प्राणसदेवानयनात् PĀNKAT. 99, 9.

आनपितव्य (wie eben) adj. herbeizubringen, herbeizuführen MBH. 1, 6059.

आनया n. TRIK. 3, 3, 5.

आनते (von नर्त् mit श्री) m. 1) Bühne (नृत्यस्थान, नृत्यशाला) AK. 3, 4, 66. H. an. 3, 245. MED. t. 91. — 2) Kampf AK. H. an. MED. — 3) N. pr. eines Landes und der Bewohner derselben (m. pl.) auf der Halbinsel Guzerat, mit der Hauptstadt Kuçasthali, AK. H. an. MED. AV. PARIç. in Verz. d. B. H. No. 366. VARĀH. Brh. S. ebend. No. 849. MBH. 2, 997. 3, 622. 631. 12582. R. 4, 43, 13. VP. 190. n. sg.: आनते नाम ते राष्ट्रे भविष्यत्यापते मल्तु HĀRIV. 5163. Der Name des Landes wird auf eine Person zurückgeführt, einen Sohn Çarjāti's, HĀRIV. 642. fgg. VP.

Otto Böhtlingk & Rudolph Roth: Sanskrit-Wörterbuch, Part 1, Petersburg 1855.

354. fg. HĀRIV. 1751 erscheint आनता als ein Sohn Vibhu's. Vgl.

LIA. I, 626. II, 791. — Die Bedeutung Wasser MED. ist offenbar aus der Verwechslung von जल mit जन entstanden: जनपदे जने in der Bedeutung einer Gegend und deren Bewohner heisst es H. an.

आनतक adj. von आनत 3. gāna धूमार्दि zu P. 4, 2, 127.

आनतीय aus आनता stammend; N. pr. Verz. d. B. H. No. 106—108.

आनथक्य (von अनथक्य) n. Zwecklosigkeit KĀTJ. Ç. 1, 8, 5, 6. P. 2, 4, 82, Vārtt. PAT. zu 1, 2, 6. KAIJ. zu 8, 2, 85.

आनतवि m. N. pr. eines Mannes VP. 279, N. 1.

आनव (von 2. अनु॑ 1) adj. den Leuten zugethan, leutselig (?): आगन्म वृत्तकृतमें ज्ञेष्ठम् ग्रिमानवम् RV. 8, 63, 4. — 2) m. Mann, Leute (Fremde und Unbekannte): गम्भीराय रक्षसे कृतिमस्य द्रोघाम चिद्वचस आनवाय RV. 6, 62, 9. व्यानवस्य तृत्सवे गर्वं भाग्नेऽम पूर्णे विद्वै मृथवीचन् 7, 18, 13. Bezeichnung eines fremden Volksstamms überh.: यदृद्दृ प्रागपागु-द्युग्ना छूयसे नृभिः । सिमा पूर्णे नृपूर्णे अस्यानवे एसि प्रशर्द्ध तुर्वेष्व RV. 8, 4, 1. In SV. I, 5, 2, 3, 2 scheint das Wort verdorbene Lesart zu sein; vgl. AV. 2, 22, 1.

आनसे (von अनस्) adj. zum Lastwagen gehörig: द्वयानि वै वानस्पत्यानि चक्राणि रुद्यानि चानसानि च ÇAR. BR. 5, 4, 3, 16.

आनाद्य (von अनाद्य) n. Schutzlosigkeit KATHĀS. 3, 8.

आनाम्य (von नम् mit श्री) adj. zu beugen P. 4, 4, 91. = आनम्य Vop. 26, 12.

आनाय (von अनाय) आनायते ein Netz darstellen DAÇAK. 39, 1.

आनाय (von नी mit श्री) m. Netz, Fischernetz P. 3, 3, 124. AK. 1, 2, 3, 16, 3, 4, 202. H. 929.

आनायिन् (von अनाय) m. Fischer RAGH. 16, 55, 75.

आनाय (von नी mit श्री) m. das vom Gārhapatja herbeigebrachte südliche Feuer (दत्तिष्णामि) P. 3, 1, 127. VOP. 26, 11. AK. 2, 7, 21.

आनाङ्क (von नकू॒ नृ॒ श्री॒) m. 1) Verstopfung des Leibes AK. 2, 6, 2, 6. II. 471. SUÇR. 1, 32, 2. 82, 5. 97, 11. 366, 7. 2, 44, 15. 236, 19. MBH. 3, 10334. — 2) Länge AK. 2, 6, 3, 16. H. 1431.

आनाङ्कि (von आनाङ्क) adj. bei Verstopfung des Leibes anwendbar: विधि: SUÇR. 2, 514, 16.

आनिच्य und आनियेय, f. आनिच्ययी und आनियेयी gāna शार्द्रश्वरार्दि zu P. 4, 1, 73.

आनिरुद्धि^३ patron. von अनिरुद्ध P. 4, 1, 114, Sch.

आनिरुद्धि (von 3. अ॒ + निरुद्धि॒) adj. von unvernichtbarer Art VS. 16, 46. ÇAT. BR. 9, 1, 1, 23.

आनिल (von अनिल) 1) adj. vom Winde stammend u. s. w. — 2) f. अनिल N. der 13ten Mondstation H. 112.

आनिलि patron. von अनिल der Gott des Windes, ein Bein. Hanuman's TRIK. 2, 8, 6.

आनीर्वि (von नी॒ श्री॒) f. Herbeiführung R. 4, 8, 29. VOP. 3, 3.

आनुकूलिपक्षि m. = अनुकूलपमधीते वेद वा gāna उक्यार्दि zu P. 4, 2, 60.

आनुकूलिपक्षि adj. = अनुकूलं वर्तते P. 4, 4, 28.

आनुकूल्य (von अनुकूल) n. Gemässheit, Uebereinstimmung, Geneigtheit, Zuneigung AK. 3, 3, 4. P. 1, 4, 78, SCH. 8, 1, 33, SCH. VOP. 7, 94. पत्रा-